

נותן שפע לאמא, כף גם התורה שבכתב נותנת שפע לתורה שבעל פה. לא תרצח - כנגד דרגה של ההו"ד שאחוז בה אהרן, ומשום כף לא תרצח. משום שכאשר הורגים לו לבן אדם, אותו זיו והורד עליון שעליו לוקחים ממנו. זהו שכתוב (הניאל) והודי נהפף עלי וגו', ומשום כף מזהיר להם הקדוש ברוך הוא לבני אדם, שאותו יפי עליון שנתן עליהם, שלא יקחו אותו מהם, והוא גם כן סוד השלום. ומשום כף עומד אהרן לכפר ולשחט שחיטת קדשים, ועל פיו כפר לעמך ישראל. לא תנאף - בסוד של צדיק שאחוז בה מי שאחוז בה, והוא סוד של החכמה, שהרי כנסת ישראל לא מתחברת אלא באותו שראוי לו ביסוד של העולם - וצדיק יסוד עולם.

דבר אחר, כף למדנו בסוד האמונה, כפ"ד - כנגד כנסת ישראל. לא תרצח - כנגד דרגת הנצ"ח. לא תנאף - כנגד דרגת ההו"ד. דבר אחר, כפ"ד - כנגד (בראשית א) יחי מארת של מעשה בראשית. לא תרצח - כנגד (שם) ישרצו המים שרץ נפש חיה, משום כף נפש חיה לא תרצח. לא תנאף - כנגד (שם) תוצא הארץ נפש חיה למינה, משום כף לא תנאף באשה שלא מינה, שהיא לא בת זוגך.

דבר אחר - הוא סיום של עשרה דברות התורה, כנגד עתיק העתיקים ראשית הכל, לחבר סוף בראש, להיות הכל אחד. וזה שלא התחיל בהם בהתחלה ללמד סוד עליון עד איזה מקום נתנה לו רשות למשה, ומאיזה מקום קבל תורה מזעיר אנפין, אמר שבעה מדרגות עליונות שרמוזות בפסוק לך ה' הגדלה וגו', ועד המקום שהוא הסתכל משה, שכתוב פנים בפנים דבר ה' עם משה. פנים - זה בן הקדוש. בפנים - זו הבת. פנים - זו הכרית, בפנים - זה הארון. וכיון שהתחברו, דבר

פה. לא תרצח לקבל דרגא דהו"ד דאחיד בה אהרן ובגין כף לא תרצח. בגין דכד קטלין ליה לבר נש, ההוא זיוא והו"ד עלאה דעליה נטלין מניה. הדא הוא דכתיב (הניאל) והודי נהפף עלי וגו' ובגין כף אזהר לון קדשא בריך הוא לבני נשא, דההוא שופרא עלאה דיהיב עליהון דלא יטלון ליה מנהון ואיהו נמי רזא דשלמא. ובגין כף קאים אהרן לכפרא ולנכסא נכסת קודשין, ועל פומיה כפר לעמך ישראל. לא תנאף ברזא דצדיק דאחיד בה מאן דאחיד בה, ואיהו רזא דחכמתא. דהא כנסת ישראל לא אתחברת אלא בההוא דחזי ליה ביסודא דעלמא וצדיק יסוד עולם.

דבר אחר, הכי אוליפנא ברזא דמהימנותא, כפ"ד, לקבל כנסת ישראל. לא תרצח לקבל דרגא דנצ"ח. לא תנאף, לקבל דרגא דהו"ד. דבר אחר, כפ"ד לקבל (בראשית א) יהי מאורות דעובדא דבראשית. לא תרצח לקבל (בראשית א) ישרצו המים שרץ נפש חיה, בגין כף נפש חיה לא תקטול. לא תנאף לקבל (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה, בגין כף לא תנאף באתתא דלאו מינה, דלאו איהי בת זוגך.

דבר אחר, הוא סיומא דעשר אמירן דאורייתא, לקבל עתיקא דעתיקין ראשיתא דכלא, לאחדא סופא ברישא, למהוי כלא חד. והא דלא שארי בהו בקדמיתא, לאולפא רזא עלאה עד אן אתר אתיהיבת ליה רשותא למשה, ומאן אתר קביל אורייתא מזעיר אנפין. אמר ז' אמירן, לקבל ז' דרגין

מקום קבל תורה מזעיר אנפין, אמר שבעה מדרגות עליונות שרמוזות בפסוק לך ה' הגדלה וגו', ועד המקום שהוא הסתכל משה, שכתוב פנים בפנים דבר ה' עם משה. פנים - זה בן הקדוש. בפנים - זו הבת. פנים - זו הכרית, בפנים - זה הארון. וכיון שהתחברו, דבר

עלאין דרמיזין בקרא לך יי הגדולה וגו' ועד
 ההוא אתר אסתפל משה דכתיב (מקרא זה כתמונתו
 לא נמצא בתורה, וראה שמות ל"ג י"א ודברים ל"ד י)
 פנים בפנים
 דבר יי עם משה. פנים דא ברא קדישא,
 בפנים דא ברתא. פנים דא ברית, בפנים דא
 ארון. וכיון דאתחברו, דבר יי. ומאן אינון,
 שבעה אמירן. דאינון (ואינון) ג' דרגין עלאין
 דעתיקא קדישא, אתאמרו לקבליהון ג'
 אמירן בתראין וסליקו מתתא לעילא.

לא תגנוב, לקבל אימא עלאה בינה דינקא
 מחכמה, ומאן דאית ביה בינה, אקרי
 מבין דבר מתוך דבר, כמאן דגניב ונסיב מה
 דאית בלפא דחכם דאוליה ליה חכמתא.
 ואורייתא דאף על גב דאשתיי לגביה בינה
 לינקא מחכמה, גניבה אית מסטרא אחרא
 דאסיר, ואמר לא תגנוב סתם.

לא תענה ברעך, לקבל דרגא עלאה
 דחכמתא דהא בר נש לא יכיל לאתבא
 פתגם, אלא בגין דרגא דרוחא עלאה
 דחכמתא דאית ביה. הדא הוא דכתיב (איוב ט"ו)
 החכם יענה דעת רוח. ואף על גב דהאי ענייה
 דאיהו עני, אית בהו קיומא דעלמא וסיועא
 לעלמא למנדע למאריה, ואיהו ברזא
 דמהימנותא. אית ענייה מסטרא אחרא
 דאסיר. הדא הוא דכתיב, לא תענה וגו'.

לא תחמוד, לקבל דרגא סתימאה עלאה
 דכל מחשבון ביה תליין, ולית בעלמא
 דינדע ההוא דרגא, בגין דאיהו סתימא
 דסתימין. וכד סליק במחשבה עלאה טמירא,
 ברא עלמא עלאה ועלמא תתאה ברגעא חדא
 הדא הוא דכתיב (ישעיה מ"ח) יעמדו יחדו, וההיא
 מחשבה סתימאה. ופר נש אית ליה מחשבה

ה'. ומי אלו? שבעה הדברות.
 שאלו (והו) שלש מדרגות עליונות
 של העתיק הקדוש, נאמרו כנגדן
 שלשה דברות אחרונים ועולים
 ממטה למעלה.

לא תגנב - כנגד אמא עליונה,
 בינה, שיונקת מחכמה. ומי שיש
 בו בינה, נקרא מבין דבר מתוך
 דבר, כמי שגנוב ולוקח מה שיש
 בלבבו של החכם שלמד אותו
 חכמה. והתורה, אף על גב
 שהתרה אצל הבינה לינק
 מהחכמה, גנבה יש מהצד האחר
 שאסור, ואמר לא תגנב - סתם.
 לא תענה ברעך - כנגד מדרגה
 עליונה של החכמה, שהרי בן
 אדם לא יכול להשיב דבר אלא
 משום מדרגה של רוח עליונה של
 החכמה שיש בו. זהו שכתוב (איוב
 ט) החכם יענה דעת רוח. ואף על
 גב שזו ענייה, שהיא עונה, יש בזה
 העמדת העולם ועזרה לעולם
 לדעת לקונו, והוא בסוד
 האמונה. ויש ענייה מצד האחר
 שאסור, זהו שכתוב לא תענה
 וגו'.

לא תחמד - כנגד מדרגה סתומה
 עליונה שפל המחשבות בה
 תלויות, ואין בעולם שידע
 המדרגה תהיא, משום שהיא
 סתום הסתומים. וכאשר עלה
 במחשבה עליונה נסתרת, ברא
 עולם העליון ועולם הפחתון
 ברגע אחד, זהו שכתוב (ישעיה מח)
 יעמדו יחדו, וההיא מחשבה
 סתומה. ובן אדם יש לו מחשבה
 סתומה, שאין שיודע בה אלא
 הקדוש ברוך הוא בעצמו, ונותן
 בו בפן אדם לחשב דברי תורה,
 דברי מצוה, כדי (שאותה) שאותה

סתומה, דלית דינדע בה